

๑. ความสำคัญของกฎหมายคุ้มครองสิทธิของบุคคล

การที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้มีบทบัญญัติในการให้สิทธิแก่ประชาชนชาวไทย ไว้หลายประการ แต่การที่จะได้รับสิทธิและได้รับการคุ้มครองสิทธิอย่างแท้จริงนั้น จะเป็นดังนี้ กฎหมายคุ้มครองสิทธิอ กามาใช้บังคับ ดังนั้น กฎหมายคุ้มครองสิทธิข้องบุคคลจึงมีความสำคัญ ต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนทั่วไป ดังนี้

เยาวชนไทยไม่ใช่อยู่ที่ใด นับถือศาสนาใด ก็ย่อมจะได้รับ การคุ้มครองและพัฒนาให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑) ส่งเสริมให้ทุกคนเห็นความสำคัญ และปฏิบัติต่อ กันอย่างเหมาะสม เช่น

กฎหมายคุ้มครองเด็ก ก็จะมีบทบัญญัติสำคัญ ในการปกป้องคุ้มครองเด็ก และคำนึงถึง ประโยชน์สูงสุดต่อเด็กตามสิทธิที่เข้าพึงได้รับ โดยที่ผู้ปกครอง รักษา และประชาชนทั่วไป จะต้อง ปฏิบัติตาม ลั่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตของเด็กและ เยาวชนที่จะเติบโตเป็นพลเมืองของประเทศ ในอนาคต หรือกฎหมายคุ้มครองผู้บุริโภคก็มี บทบัญญัติในการคุ้มครองสิทธิของผู้บุริโภค

๒) ทำให้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาคุณภาพของประชาชนชาวไทยทางด้าน การศึกษาตามสิทธิที่พึงได้รับ เช่น สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษาอบรมตามกฎหมายที่เกี่ยวกับ

การศึกษา จะส่งผลให้เด็กและเยาวชนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึง มีความสมบูรณ์ ห้องร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม เมื่อพลเมืองของชาติมีการศึกษาก็ย่อม นำความรู้ไปใช้ในการพัฒนาประเทศต่อไป

๓) ประชาชนได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการบริโภค เช่น กฎหมาย คุ้มครองผู้บุริโภค ทำให้ผู้บุริโภคได้รับข้อมูลที่ถูกต้องในสินค้าและบริการ มีสิทธิในการเลือกซื้อ สินค้าและบริการ ได้รับความปลอดภัยจากสินค้าและบริการ เป็นต้น

๔) ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสร่วมมือกันคิดสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ อันจะเป็นประโยชน์ ต่อสังคม ประเทศชาติ และโลก เช่น เมื่อสร้างสรรค์ผลงานนิดใดขึ้นมา ก็ย่อมได้รับความคุ้มครอง จากกฎหมายลิขสิทธิ เป็นการให้ความเป็นธรรมต่อผู้เป็นเจ้าของทรัพย์สินทางปัญญา เป็นต้น

๕) ทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองสิทธิที่พึงได้รับตามกฎหมาย ไม่ถูกเอาไว้ เอาเปรียบ หรือไม่ถูกกละเมิดสิทธิที่พึงได้รับ เช่น สิทธิในการบริโภค สินค้าที่จะวางจำหน่ายนั้นต้อง มีคุณภาพตามที่กฎหมายกำหนด เป็นต้น

๖) ทำให้ประชาชนรู้สึกปลอดภัยในการดำรงชีวิตในสังคม ทั้งนี้หากถูกผู้อื่นทำร้าย

หรือกระทำการที่เป็นการกระเทบกระเทือนต่อสิทธิในชีวิตและร่างกาย ก็ย่อมมีสิทธิฟ้องร้อง ต่อศาลได้ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๗) ทำให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองทรัพย์สินของตนเอง เมื่อทุกคนสามารถใช้

ทรัพย์สินของตนเองให้เกิดประโยชน์สูงสุดและ คุ้มค่า ก็จะนำมาซึ่งรายได้อันเป็นผลดีทั้งต่อ ตนเอง ครอบครัว และระบบเศรษฐกิจของ ประเทศด้วย

กล่าวได้ว่ากฎหมายคุ้มครองสิทธิของ บุคคลมีความสำคัญต่อปวงชนชาวไทยทุกคนให้ ดำเนินชีวิตอย่างปกติสุข มีความปลอดภัย ในชีวิต มีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างราบรื่นและเป็นระเบียบ รวมทั้ง ทำให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าและสามารถ พัฒนาต่อไปได้

การที่คนไทยมีสิทธิในการศึกษา ทำให้สามารถพัฒนา คุณภาพของประชากรให้สูงขึ้น เพื่อที่จะนำความรู้ไปพัฒนา ประเทศชาติได้อย่างยั่งยืนต่อไป

๑) หลักการและแนวคิดสำคัญๆ เกี่ยวกับสิทธิเด็ก

๑.๑) หลักการเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กและไม่เลือกปฏิบัติ ตามบทบัญญัติที่ว่า ให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

เด็กย่อมได้รับการเลี้ยงดู และพัฒนาการตามวัยอย่างเหมาะสม เพื่อการเจริญเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

ปักครองของตนตามสมควรแก่ชนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น นอกจากนั้น ยังต้องคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กที่อยู่ในความปักครองของตนไม่ให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิด อันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

๑.๒) หลักการแทรกแซงอำนาจปักครองของบิดามารดาโดยอำนาจรัฐ การที่รัฐเข้าไปแทรกแซงอำนาจปักครองเด็กของบิดามารดา ต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก เนื่องจากเกิดการกระทำหรือผลบางประการที่กระทบต่อเด็ก เช่น เด็กถูกกระทำโดยมิชอบ เด็กถูกทอดทิ้ง เป็นต้น

กล่าวคือ เมื่อผู้ปักครองตกอยู่ในสภาพไม่อาจให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กได้ไม่ว่าด้วยเหตุใด หรือผู้ปักครองกระทำการใดอันน่าจะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพ หรือขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือให้การเลี้ยงดูโดยมิชอบ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการลงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กหรือป้องกันมิให้เด็กได้รับ อันตราย หรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการให้การลงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตามบทบัญญัติของกฎหมาย

๒. กฎหมายคุ้มครองสิทธิของบุคคลที่สำคัญ PPT

กฎหมายคุ้มครองสิทธิของบุคคลเป็นเครื่องมือของรัฐที่กำหนดขึ้น เพื่อเป็นมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองสิทธิของบุคคล เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข กฎหมายคุ้มครองสิทธิของบุคคล ที่นักเรียนควรเรียนรู้ในชั้นนี้ ได้แก่ กฎหมายคุ้มครองเด็ก กฎหมายการศึกษา กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค และกฎหมายสิทธิฯ เพื่อที่นักเรียนจะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง

๒.๑ กฎหมายคุ้มครองเด็ก เสริม T

เด็ก ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ หมายความว่า “บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า สิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะตัวยการสมรส”

กฎหมายเกี่ยวกับเด็กในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของเด็กและเยาวชนที่ต้องได้รับความคุ้มครองจากรัฐ โดยไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ

๒) บทบาทหน้าที่ที่เพิ่งปฏิบัติต่อเด็ก สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

๒.๑) บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครอง มีดังนี้

๑. ให้การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอน และพัฒนาเด็กที่อยู่ในความปักครองดูแลของตนตามความสมควรแก่นบนธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมแห่งท้องถิ่น

๒. การอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนและพัฒนานั้นต้องไม่ต่างกับ มาตรฐานขั้นต่ำตามที่กำหนดในกฎหมายระหว่างประเทศ

๓. คุ้มครองสวัสดิภาพเด็กที่อยู่ในความปักครองดูแลของตนไม่ให้ตกอยู่ในภาวะอันน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

๔. ไม่ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานพยาบาล หรือไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก หรือที่สาธารณชน หรือสถานที่ใด โดยเฉพาะที่จะไม่รับเด็กกลับคืน

๕. ไม่ละทิ้งเด็กไว้ในสถานที่ใดๆ โดยไม่จัดให้มีการป้องกันและดูแลสวัสดิภาพหรือให้การเลี้ยงดูที่เหมาะสม

๖. ไม่จงใจหรือละเลยไม่ให้สิ่งที่จำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือสุขภาพอนามัย จนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

๗. ไม่ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการขัดขวางการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก

๘. ไม่ปฏิบัติต่อเด็กในลักษณะที่เป็นการเลี้ยงดูโดยมิชอบ

๒.๒) บทบาทหน้าที่ของรัฐ กฎหมายกำหนดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง ให้แก่ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้อำนวยการเขต นายอำเภอ ปลัดอำเภอ หรือผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ ดังนี้

๑. คุ้มครองสวัสดิภาพที่อยู่ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ไม่ว่าเด็กจะมีผู้ปกครองหรือไม่ก็ตาม **เสริบ ฝก**

๒. ดูแลและตรวจสอบสถานรับเลี้ยงเด็ก สถานแรกรับ สถานสงเคราะห์ สถานคุ้มครองสวัสดิภาพ สถานพัฒนาและฟื้นฟู และสถานพินิจที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

กรณีที่เด็กพึงได้รับการคุ้มครองดูแลตามกฎหมาย กฎหมายกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ด้องดำเนินการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ในกรณีต่อไปนี้

๑. ผู้ปกครองตกอยู่ในสภาพไม่อาจให้การอุปการะเลี้ยงดู หรืออบรมสั่งสอน หรือพัฒนาเด็กได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ เช่น มีฐานะยากจน พ่อหรือแม่ต้องเลี้ยงดูบุตรตามลำพัง เป็นต้น

๒. ผู้ปกครองกระทำการได้อันนำ จะเกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพหรือขัดขวางต่อ ความเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็ก เช่น กักขังทำร้ายร่างกาย เป็นต้น

๓. ผู้ปกครองเลี้ยงดูเด็กโดยมิชอบ เช่น ปลูกฝังค่านิยมที่ผิดให้ลูกโดยการสอนลูกให้หาเงินโดยการลักเล็กโมยน้อย เป็นต้น

๔. มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กหรือป้องกันเด็กมิให้ได้รับอันตรายหรือถูกเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เช่น เพื่อป้องกันเด็กถูกทำร้ายจากบุคคลในครอบครัวที่มีสภาพจิตไม่สมประกอบ เป็นต้น

ทั้งนี้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจหน้าที่เข้าไปในสถานที่เพื่อตรวจค้น ในกรณีที่สงสัยว่ามีการละเมิดสิทธิเด็ก โดยไม่ต้องมีหมายค้นจากศาล

๓) ประเภทของเด็กที่เพิ่งได้รับการสงเคราะห์ ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก

พ.ศ. ๒๕๙๖ มี ๘ ประเภท ดังนี้

๑. เด็กเร่ร่อนหรือเด็กกำพร้า **เสริบ**
๒. เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือพลัดหลง ณ ที่ใดที่หนึ่ง
๓. เด็กที่ผู้ปกครองไม่สามารถอุปการะเลี้ยงดูได้ด้วยเหตุผลใดๆ เช่น ถูกจำกัดพิการ ทุพพลภาพ เจ็บป่วยเรื้อรัง ยากจน เป็นผู้เยาว์ ถูกทิ้งร้าง เป็นโรคจิตหรือโรคประสาท
๔. เด็กที่ผู้ปกครองมีพฤติกรรมหรือประกอบอาชีพไม่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็กที่อยู่ในความปักครองดูแล
๕. เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูโดยมิชอบ ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำหรือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ถูกทำลายในภาวะอันใดอัน哪 ให้เด็กมีความประพฤติเลื่อมเลี้ยงในทางศีลธรรมอันดีหรือเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ

๖. เด็กพิการ

๗. เด็กที่อยู่ในสภาพยากลำบาก

๘. เด็กที่อยู่ในสภาพที่จำต้องได้รับการลงเคราะห์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

๔) ประเภทของเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ตามพระราชบัญญัติ

คุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้แก่

๑. เด็กที่ถูกทำร้าย

๒. เด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำ

ความผิด

๓. เด็กที่อยู่ในสภาพที่จำต้องได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เป็นต้น

๕) มาตรการส่งเสริมความ

ประพฤตินักเรียนและนักศึกษา ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖

นักเรียน หมายถึง เด็กซึ่งกำลังรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา ทั้งประเภทสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาหรือเทียบเท่า อยู่ในสถานศึกษาของรัฐหรือของเอกชน สำหรับนักศึกษา หมายถึง เด็กที่กำลังรับการศึกษาระดับ อุดมศึกษาหรือเทียบเท่าในสถานศึกษาของรัฐหรือของเอกชน

ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้กำหนดมาตรการส่งเสริมความ

ประพฤตินักเรียนและนักศึกษาไว้ ดังนี้

๑. เป็นหน้าที่ของโรงเรียนและสถานศึกษาที่จะต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรม ในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความ ประพฤติที่เหมาะสม ความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลดภัยแก่นักเรียน นักศึกษา

๒. เป็นหน้าที่ของนักเรียน นักศึกษา ที่จะต้องประพฤติดตามระเบียบของ โรงเรียนหรือสถานศึกษา หากฝ่าฝืน พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจนำตัวไปมอบให้ผู้บุริหารโรงเรียน หรือสถานศึกษา เพื่อสอบถามและอบรมสั่งสอนหรือลงโทษตามระเบียบ แล้วแจ้งผู้ปกครอง ให้ว่าก่อตัว ตักเตือน หรือสั่งสอนเด็กอีกขั้นหนึ่ง

เด็กจะต้องได้รับการรู้และให้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ ได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็น และต้องไม่ถูกกระทำร้าย หรือการใช้ความรุนแรงใดๆ ทั้งสิ้น

เสริบ

ปัจจุบันในสังคมไทยยังมีเด็กที่ถูกทอดทิ้ง ถูกทำร้าย ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ จากครอบครัว ทำให้เด็กเหล่านี้ต้องเป็นปัญหาของสังคมและต้องเป็นภาระของรัฐในการที่จะดูแล เด็กกลุ่มนี้ให้ได้รับสิทธิเท่าเทียมกับเด็กทั่วไป เพื่อที่จะได้ไม่เป็นภาระของสังคม

๒.๒ กฎหมายการศึกษา

กฎหมายการศึกษาฉบับปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๓) มีสาระสำคัญที่นักเรียนควรรู้ ดังนี้

๑) ความมุ่งหมายและหลักการ

มีดังนี้

๑.๑) การจัดการศึกษาต้อง เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรง ชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

โรงเรียนต้องจัดให้มีกิจกรรมและการฝึกอบรมแก่นักเรียน เพื่อสร้างเสริมศักยภาพและความสามารถ

๑.๒) กระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ เศรษฐกิจ ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจ ในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย ความรู้อันเป็นสาгал ตลอดจน อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึงคนเอง มีความคิดสร้างสรรค์ ใฝร และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

๑.๓) การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคม มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา มีการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

๑.๔) การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ยึดหลักการ มี เอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่ส่วนที่ การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และ จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา

เสริบ

๒. เงินอุดหนุนจากรัฐสำหรับการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของบุตรหรือบุคคล ซึ่งอยู่ในความดูแลที่ครอบครัวจัดให้ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายกำหนด
๓. การลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการศึกษา ตามที่กฎหมายกำหนด

๓) ระบบการศึกษา การจัดการศึกษามี ๓ รูปแบบ ดังนี้

๓.๑) การศึกษาในระบบ เป็นการศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

๓.๒) การศึกษานอกระบบ เป็นการศึกษาที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล เป็นเงื่อนไขสำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสมสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

๓.๓) การศึกษาตามอัธยาศัย เป็นการศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความสามารถ และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สภาพแวดล้อม สังคม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ

โดยสถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ นอกจากนี้ ยังให้มีการเที่ยวน้อนผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกัน หรือต่างรูปแบบก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียว กันหรือไม่ก็ตาม รวมทั้งการเรียนรู้นอกกระบวนการศึกษาตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากการประสบการณ์การทำงาน

รัฐมีหน้าที่ต้องส่งเสริมจัดให้มีแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ภายนอกสถานศึกษา

๔) แนวทางการจัดการศึกษา

ในการจัดการศึกษานั้นจะต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเติมเต็มตามศักยภาพ

การจัดการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา

การศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ และพัฒนาครุ คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง มีการระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของบุคคลและองค์กรต่างๆ ในการจัดการศึกษา

T ๒) สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา ได้แก่

๒.๑) หน้าที่ของรัฐ มีดังนี้

๑. รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปี โดยให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอ กันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

๒. รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้สำหรับผู้ที่มีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ โดยจัดให้บุคคลดังกล่าวด้วยตัวตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการอย่างหลัง โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

๒.๒) หน้าที่ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง มีหน้าที่จัดให้บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแลได้รับการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ดเข้าเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ขึ้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับตลอดจนได้รับการศึกษาอกหนេนจากการศึกษาภาคบังคับ ตามความพร้อมของครอบครัว

๒.๓) สิทธิประโยชน์ทางการศึกษา บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่นๆ ซึ่งสนับสนุน หรือจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีสิทธิได้รับสิทธิประโยชน์ตามพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๕๓) ดังต่อไปนี้

๑. การสนับสนุนจากรัฐ ให้มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและการให้การศึกษาแก่บุตรหรือบุคคลซึ่งอยู่ในความดูแล

๑) สิทธิของผู้บริโภค มีดังนี้

๑. สิทธิที่จะได้รับทราบข่าวสาร

รวมทั้งคำบรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอ
เกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ

๒. สิทธิที่จะมีอิสระในการ

เลือกซื้อสินค้าหรือบริการ

๓. สิทธิที่จะได้รับความ

ปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการ

๔. สิทธิที่จะได้รับความเป็น

ธรรมในการทำสัญญา

๕. สิทธิที่จะได้รับการพิจารณา

และชดเชยความเสียหาย

วัฒนธรรม หมายถึง ทุกสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นภูมิปัญญา
ที่ผู้คนในแต่ละสังคมรุ่นก่อนๆ คิดสร้างสรรค์ และพัฒนาขึ้นจากของเดิม แล้วถ่ายทอดสืบท่องายัง
คนรุ่นหลัง โดยผ่านทางกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ วัฒนธรรมจึงนับเป็นภูมิปัญญาหรือมรดกทาง
สังคมอย่างหนึ่ง ตัวอย่างของวัฒนธรรมสำคัญ ได้แก่ ภาษา ธรรมเนียม ประเพณี ศิลปกรรม กฏหมาย
วิถีการดำเนินชีวิต เครื่องมือเครื่องใช้ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ การปกครอง ศาสนา รวมถึงอุปกรณ์
ที่เป็นวัตถุหรือสิ่งประดิษฐ์ โดยวัฒนธรรมต่างๆ นั้นสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงได้ เพื่อให้
สอดคล้องกับกาลสมัย

ภาคเหนือ

การแสดงพื้นเมือง

ภาคตะวันออก-เฉียงเหนือ

การแสดงปองคลາ

ภาคกลาง

การแสดงหนังไทย

ภาคใต้

การแสดงลีกขูล

วัฒนธรรมด้านอาหาร

นา๊วิกหุ่น

ส้มตำ

แกงเจียวหวาน

แกงไกปลา

๒. การเคารพสิทธิและเสรีภาพของตนเองและผู้อื่น

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดใช้ในการปกครองประเทศ รัฐธรรมนูญแต่ละฉบับก็ได้นัยสำคัญที่สิทธิเสรีภาพของประชาชนชาวไทยไว้ต่างๆ กัน ดังนั้น การเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องสิทธิเสรีภาพของตนเองและผู้อื่นจะทำให้เมื่อยาวชนเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่สามารถเข้าไปมีส่วนร่วมรับผิดชอบบ้านเมือง รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเองและดูแลสังคม จะได้เกิดความรู้ความเข้าใจว่าตนเองมีสิทธิเสรีภาพอะไรบ้าง และพึงปฏิบัตินอย่างไร เพื่อจะได้ไม่ไปละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ทั้งนี้เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข และมีส่วนช่วยให้ประเทศไทยได้อย่างเจริญก้าวหน้า

๒.๑ ความหมายของสิทธิและเสรีภาพ

สิทธิ หมายถึง ประโยชน์ที่กฎหมายรับรองและคุ้มครองให้แก่บุคคล ในการที่จะกระทำการใดๆ หรือได้มาซึ่งสิ่งใดๆ โดยชอบด้วยกฎหมาย เช่น สิทธิในทรัพย์สิน สิทธิในการได้รับการศึกษา สิทธิในการเสนอเรื่องราวของทุกๆ สิทธิลงคะแนนเลียงเลือกตั้ง เป็นต้น

เสรีภาพ หมายถึง ความมีอิสระที่จะกระทำการใดๆ โดยไม่ไปล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่น ตลอดจนความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีงาม เช่น เสรีภาพในการประกอบอาชีพอย่างสุจริต เสรีภาพในการนับถือศาสนา เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ เป็นต้น

๒.๒ สิทธิ เสรีภาพ ของประชาชนชาวไทย เสธบ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เป็นกฎหมายสูงสุดที่ใช้ปกครองประเทศไทย ในทุกฉบับ ได้มีการบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของคนไทย เพื่อความมีสิทธิเสรีภาพอย่างเสมอภาคกัน ซึ่งในปัจจุบันรัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมใน กิจกรรมทางสังคมมากขึ้น มีการบัญญัติเพิ่มสิทธิเสรีภาพให้แก่ประชาชนในด้านต่างๆ และพยายาม ให้ประชาชนชาวไทยได้เข้าใจถึงสิทธิเสรีภาพที่ตนมีอย่างกว้างขวาง รวมทั้งยังจะต้องทราบหนักว่า การใช้สิทธิเสรีภาพของตนนั้นจะต้องไม่ไปล่วงล้ำสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นด้วย สรุปได้ว่า

๑) การรับรองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ กล่าวคือ ห้ามการปฏิบัติต่อมนุษย์ด้วยกัน เยียงสัตว์หรือเยียงทาส การใช้อำนาจขององค์กรของรัฐทุกองค์กรจะต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นที่ตั้ง

๒) สิทธิในความเท่าเทียมกัน ชาวไทยทุกคนย่อมมีความเท่าเทียมกันตามกฎหมาย
ห้ามเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม เพราะมีความแตกต่างกันในเรื่องถิ่นกำเนิดเชื้อชาติ ภาษา เพศ
อายุ ความพิการ สภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม

ความเชื่อทางศาสนา การศึกษาอบรม หรือมีความคิดเห็นทางการเมืองแตกต่างกัน จะกระทำไม่ได้ เช่น คนไทยไม่รู้จะมีสถานะใดก็มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งได้คนละ ๑ เสียงท่าเที่ยมกัน ความเสมอภาคในการประกบอาชีพ โอกาสเข้ารับการคัดเลือกเข้าทำงานอย่างเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ เป็นต้น

๓) สิทธิเสรีภาพส่วนบุคคล

บุคคลแต่ละคนถือเป็นนายตัวเอง ดังนั้น
ประชาชนชาวไทยทุกคนย่อมมีสิทธิและเสรีภาพ
ในชีวิตและร่างกาย การทราบ ทราบกรรม
การลงโทษด้วยวิธีการใหดร้ายหรือไม่มุขยธรรม
จะกระทำมิได้ การจับกุมคุมขัง และการค้นตัว
บุคคลต้องกระทำการตามที่กฎหมายบัญญัติ
นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญยังคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ของบุคคลดังตัวอย่างต่อไปนี้

๑. เสรีภาพในเคหสถาน

คหสสถานอันเป็นที่อยู่อาศัย ถือเป็นสถานที่ ส่วนตัว ผู้ใดผู้หนึ่งจะละเมิดเข้าไปยังอาคารบ้าน การตรวจค้นคหสสถานหรือที่ร่ำเรียนด้องเป็นไปตาม

๒. เสริมภาพในการเดินทางและเลือกถิ่นที่อยู่ แต่จะต้องไม่ครอบครองในที่

สาธารณชน ประชาชนคนไทยสามารถเดินทาง
อยู่ในประเทศเป็นถิ่นที่อยู่ก็ได้ โดยไม่มีความ
ขัดขวาง นอกจากนี้ ยังห้ามเนรเทศคนไทยออก
นอกประเทศไทย และการห้ามผู้ที่เป็นคนไทย
ข้ามมาในราชอาณาจักร ก็จะกระทำมิได้

๓. สิทธิของบุคคลในครอบครัว

เกียรติยศ ชื่อเสียง ความเป็นอยู่ส่วนตัว
ธุรกรรมนุญได้ให้ความคุ้มครองไว้ ดังนั้น
การกล่าวหา หรือไข่ข่าวให้แพร่หลาย ไม่ว่าจะด้วย
วิธีการใดก็ตาม ให้ปรากฏแพร่หลายต่อ
สาธารณะ ถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล
การอนครัว ทำให้เกียรติยศ ชื่อเสียง รวมถึง

เคหสถานถือเป็นสถานที่ส่วนตัวของผู้เป็นเจ้าของ ถ้าผู้ใดเข้าไปโดยพลการ จะมีความผิดฐานบุกรุก

ประชาชนไทยมีสิทธิที่จะเดินทางไปไหนมาไหน
ในราชอาณาจักรได้อย่างเสรี

ความเป็นอยู่ส่วนตัวของผู้อื่นให้ได้รับความเสียหาย จะกระทำมิได้ นอกจากนี้ การนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่นไปแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ก็จะกระทำไม่ได้เช่นกัน

๔. เสรีภาพในการสื่อสาร ประชาชนชาวไทยมีเสรีภาพในการสื่อสารถึงกัน รัฐธรรมนูญห้ามการตรวจ การกัก เปิดเผย หรือแอบลักลอบดักฟัง อ่าน เพื่อให้รับรู้สิ่งสื่อสารที่บุคคลต่างๆ สื่อสารถึงกัน จะกระทำมิได้ ยกเว้นเพื่อประโยชน์ทางด้านการรักษาความมั่นคงของรัฐหรือรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีงามของประชาชน

๕. เสรีภาพในการนับถือศาสนา ประชาชนมีเสรีภาพอย่างบริบูรณ์ในการเลือกนับถือศาสนา นิเกยของศาสนา หรือลัทธินิยมในศาสนาตามที่ตนเองครรภษา รวมไปถึงเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนบัญญัติหรือตามพิธีกรรมความเชื่อ เมื่อไม่ขัดต่อหน้าที่พลเมือง ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม โดยที่ผู้ใดจะมาขัดขวางมิได้

T ๔) สิทธิในกระบวนการยุติธรรม เช่น บุคคลไม่ต้องรับโทษอาญา เว้นแต่ได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่บุคคลนั้นจะหนักกว่าโทษที่กำหนดไว้ในกฎหมายที่ใช้อยู่ในเวลาที่กระทำการผิดมิได้

ในคดีอาญา ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้ต้องหาหรือจำเลยไม่มีความผิด ก่อนมีคำพิพากษาอันถึงที่สุด แสดงว่าบุคคลได้กระทำการผิด จะปฏิบัติต่อบุคคลนั้นเสมอเป็นผู้กระทำการผิดมิได้

การควบคุมหรือคุ้มขั้งผู้ต้องหาหรือจำเลย ให้กระทำได้เท่าที่จำเป็นเพื่อป้องกันการหลบหนี

เสริบ

ในคดีอาญา จะบังคับให้บุคคลให้การอันเป็นปรบักษ์ต่อคนเองมิได้

คำขอประกันผู้ต้องหาหรือจำเลยในคดีอาญาต้องได้รับการพิจารณาและจะเรียกหลักประกันจนเกินความมิได้ การไม่ให้ประกันต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ

เสริบ ๕) สิทธิในทรัพย์สินและการสืบมรดก ทรัพย์สินที่แต่ละบุคคลามาได้อย่างยากลำบาก ไม่ว่าจะเป็นสัมหาริมทรัพย์ หรืออสัมหาริมทรัพย์ ย่อมเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เป็นเจ้าของผู้ใดจะมาบังคับ ย่างซึ้งหรือทำลายให้เสียหายมิได้ รวมทั้งรัฐธรรมนูญยังได้กำหนดเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในการสืบมรดก และการเวนคืนอสัมหาริมทรัพย์ของเอกชน หน่วยงานรัฐจะต้องระบุวัตถุประสงค์ในการเวนคืนและกำหนดค่าทดแทนอย่างเป็นธรรม ชดเชยให้แก่เจ้าของกรรมสิทธิ์ได้ด้วย

๖) สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยให้บัญญัติไว้ว่า บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิที่จะได้รับทราบและเข้าถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะในครอบครองของหน่วยงานของรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ เสนอเรื่องราวของทุกข์ท่องหน่วยงานของรัฐและได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว และสามารถฟ้องหน่วยงานของรัฐให้รับผิดชอบจากการกระทำการที่ทำให้การลงทะเบียน การกระทำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ

ประชาชนชาวไทยมีสิทธิในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยให้สิ่งแวดล้อมกลับคืนสู่สภาพที่ดีขึ้น

๗) สิทธิของผู้บริโภคย่อมได้รับความคุ้มครอง บุคคลย่อมมีสิทธิร่วมกันจัดตั้งองค์กรของผู้บริโภคเพื่อคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค องค์กรของผู้บริโภค มีสิทธิร่วมกันจัดตั้งเป็นองค์กรที่มีความเป็นอิสระ เพื่อให้เกิดพลังในการคุ้มครองและพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค โดยได้รับการสนับสนุนจากรัฐ

๘) สิทธิในการรับบริการสาธารณสุขของรัฐ บุคคลผู้ยากไร้ย่อมมีสิทธิได้รับบริการสาธารณสุขของรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย รวมไปถึงบุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีและไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ และบุคคลผู้ยากไร้ ย่อมมีสิทธิได้รับความช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ และบุคคลย่อมมีสิทธิได้รับการป้องกันและจัดโรคติดต่ออันตรายจากรัฐโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ มาตรการในช่วงระหว่างก่อนและหลังการคลอดบุตรย่อมได้รับความคุ้มครองและช่วยเหลือตามที่กฎหมายบัญญัติ

๙) สิทธิที่เกี่ยวกับชุมชน วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิในการอนุรักษ์พื้นที่หรือสิ่งแวดล้อมภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และอาริธรรมเพื่ออันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ จัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน รวมทั้งจัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน นอกจากนี้ยังสามารถเข้าชื่อกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการเพื่อประโยชน์ต่อประชาชนหรือชุมชนได้อีกด้วย

๑๐) เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น บุคคลย่อมมีเสรีภาพในการพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา การสื่อความหมายโดยวิธีอื่น รวมถึงเสรีภาพทางวิชาการ โดยไม่สามารถจำกัด เสรีภาพนี้ได้นอกจากเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ เพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันสุขภาพของประชาชน

๑๑) เสรีภาพในการเสนอข่าวสาร บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนยอมมีเสรีภาพในการเสนอข่าวสาร หรือการแสดงความคิดเห็นตามจริยธรรมแห่งวิชาชีพ การสั่งปิดกิจการ หนังสือพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่นเพื่อติดต่อเสนอเรื่องราวจะกระทำไม่ได้ รวมไปถึงไม่สามารถสั่งให้สื่อนำข่าวสารหรือข้อความใดๆ ไปให้เจ้าหน้าที่รัฐตรวจก่อนที่จะตีพิมพ์ได้

(๑๒) เสรีภาพในการปกครองอาชีพ ประชาชนไทยล้วนมีเสรีภาพในการปกครองอาชีพ นอกจ้ากเพื่อรักษาความมั่นคงหรือเศรษฐกิจของประเทศ การแข่งขันอย่างเป็นธรรม การป้องกันหรือจัดการภัยด้วยตัวเอง การคุ้มครองผู้บริโภค การจัดระเบียบ การปกครองอาชีพเพียงเท่าที่จำเป็น หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น

๑๓) เสรีภาพในการจัดตั้งกลุ่มผลประโยชน์ คนไทยต่างมีเสรีภาพในการรวมกันเป็นสมาคม สหกรณ์ สหภาพ องค์กร ชุมชน หรือหมู่คณะอื่น โดยไม่สามารถจำกัดเสรีภาพนี้ได้ นอกจากเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือขัดการกีดกันหรือการผูกขาด

(๑๔) เสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ ประชาชนยอมมีเสรีภาพในการชุมนุมโดยสงบและปราศจากอาวุธ การจำกัดเสรีภาพไม่สามารถทำได้นอกจายเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐ ความปลอดภัยสาธารณะ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น

คนไทยสามารถเดือดประกอบอาชีพได้ ก็ได้ความความชอบ ความถนัดและความสามารถของตน โดยไม่ต้องพยายาม

T ๑๕) เสรีภาพในการจัดตั้งพรรคการเมือง บุคคลยื่อมีเสรีภาพในการรวมกันจัดตั้ง
พรรคร่วมกันตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งมีอิสระในการ
กำหนดนโยบายโดยปราศจากการครอบงำหรือขี้น้ำ

ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าสิทธิและเสรีภาพของประชาชนชาวไทย เป็นสิ่งสำคัญพื้นฐานที่ได้รับการคุ้มครองไว้หลายประการ ดังมีประเด็นสำคัญๆ ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้น ซึ่งเยาวชนควรรับรู้ ทั้งนี้เพื่อให้เยาวชนซึ่งจะเดินทางเป็นผู้รับผิดชอบบ้านเมืองต่อไปในภายภาคหน้า จะได้รู้ว่าตนเองมีสิทธิและเสรีภาพอะไร จะได้ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง ขณะเดียวกันสิทธิและเสรีภาพที่ตนเองมี ผู้อื่นก็มีด้วยเช่นกัน เพื่อจะได้ไม่กระทำการไปละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น ส่งผลทำให้การอยู่ร่วมกันในสังคมไทยเกิดความปรองดอง ความสมานฉันท์ และเป็นไปอย่างสันติสุข

เรื่องน่ารู้

ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ของคนไทย

มองจากสิทธิเสรีภาพที่มีตามกฎหมายนั้น คนในสังคมจะต้องมีจิตสำนึกที่ดี ซึ่งค่านิยมสำคัญที่คนไทยควรรู้ด้วยและนำมาปฏิบัติ มีดังนี้

1. มีความรักษาติด ศาสตรา พระมหาภัชชาริ์
กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปักครอส ครุบากอาจารย์

2. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันดีงาม

3. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมี
พระมหากรุณาธิคุณที่ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

4. มีสติรู้ด้วย รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามภาระรายเดือน
ภาระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพล
อดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร

5. มีความเข้มแข็งตั้งร่างกายและจิตใจ
ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่างหรือกิเลส

6. มีความละอายเทอะกลัวต่อบาป
ตามหลักของศาสนา

7. รักษาสัตว์ เมียสัตว์ อคตาน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ต้องมา
เพื่อส่วนรวม

8. ให้ทำความรู้ หนึ่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรงและ
ทางอ้อม

9. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เพื่อแผ่
และแบ่งปัน

10. มีรัษฎาบินัย เศร้าหากภูมาย ผู้น้อยรู้จักการ
เคารพผู้ใหญ่

11. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ตามพระราชดำริสัพหะบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร
มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร รู้จัก
อดทนไม่ให้ไข้เมื่อยตามเข้าเป็น มีไว้พอกันพอใช้ ถ้าเหลือ
ก็แจกจ่ายจ้าหาด้วย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมี
ความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี

12. ดำเนินด้วยผลประโยชน์ส่วนรวมและของชาติมากกว่า
ผลประโยชน์ของตนเอง

สำนักงานเขตพื้นที่ฯ ประจำปี พ.ศ.๒๕๖๗

1 สำนักงานเขตพื้นที่ฯ - รัฐสภา - สถาบันกลาง

2 สำนักงานเขตพื้นที่ฯ - ศูนย์วัฒนธรรม

3 สำนักงานศุลกากร - ศศน.

ศศน. จังหวัด
ศศน. ภาคกลาง
ศศน. ภาคใต้
ศศน. ภาคตะวันออก

ฝก

290

๓. แนวทางการปฏิบัติตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่

รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ดังนั้น เพื่อให้บรรลุตามเจตนาرمณ์ของรัฐธรรมนูญ ที่มุ่งเน้นให้ประชาชนมีความตระหนักรถึงความสำคัญของประชาธิปไตย อันเป็นรากฐานสำคัญในการปกครองประเทศ

ประชาชนจึงควรปฏิบัติตามให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญตามแนวทาง ดังนี้

๑. เคารพสิทธิของกันและกัน โดยไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น เช่น สิทธิเสรีภาพในชีวิต และร่างกาย สิทธิในครอบครัว เกียรติยศ ชื่อเสียง และความเป็นอยู่ส่วนตัว เป็นต้น

๒. รู้จักใช้สิทธิของตนเองและแนะนำให้ผู้อื่นรู้จักใช้และรักษาสิทธิของตนเอง เช่น การรักษาสิทธิในการเลือกตั้งเพื่อป้องกันไม่ให้มีการซื้อสิทธิขายเสียง หรือเข้าร่วมรับฟังการสอบถามความคิดเห็นของประชาชนในเรื่องที่เกี่ยวกับชุมชนของตน เป็นต้น

๓. เพยแพร่ความรู้เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน และปลูกฝังแนวความคิดเรื่องสิทธิมนุษยชนให้แก่ชุมชนหรือสังคมตามสถานภาพและบทบาทที่ตนพึงกระทำได้ เช่น ให้ความรู้กับสมาชิกในครอบครัว จากนั้นจึงค่อยๆ ขยายไปยังสถาบันอื่นๆ ในสังคม เช่น สถานศึกษา เป็นต้น

๔. ร่วมมือกับหน่วยงานของภาครัฐและเอกชนเพื่อคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เช่น การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเป็นอาสาสมัครช่วยเหลืองานขององค์กรที่ปฏิบัติงานในการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน เป็นต้น

๕. ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เช่น ให้ความร่วมมือในการร่างกฎหมายไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกคล้องระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ดังใจศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จ ประพฤติดตามเป็นเยาวชนที่ดี ไม่สร้างความเดือดร้อนให้แก่สังคม ร่วมปกป้องและสืบสานวัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาท้องถิ่น เสียภาษีให้รัฐเพื่อนำเงินมาใช้พัฒนาประเทศ เข้ารับราชการทหารเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการป้องกันประเทศ ร่วมอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน เป็นต้น

๖. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ให้สามารถดำเนินการได้ โดยการให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลการทุจริตของข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ แก่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ หรือให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้ง หรือร่วมรณรงค์ซักชวนให้ประชาชนนำไปใช้สิทธิเลือกตั้งให้มาก เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติเกี่ยวกับสิทธิ เสรีภาพ และหน้าที่ของประชาชนชาวไทยให้ hely ประการ ดังนี้ การเรียนรู้เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญจึงมีความสำคัญ เพราะจะทำให้เราตระหนักรถึงความสำคัญของรัฐธรรมนูญ และสามารถปฏิบัติตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญได้อย่างถูกต้อง อันจะนำไปสู่ความสงบสุขทั้งต่อตนเองและสังคมไทย

การรณรงค์ให้ประชาชนนำไปใช้สิทธิทางการเมืองของเยาวชน ถือเป็นการปฏิบัติตามที่เหมาะสมในการส่งเสริมประชาธิปไตย